

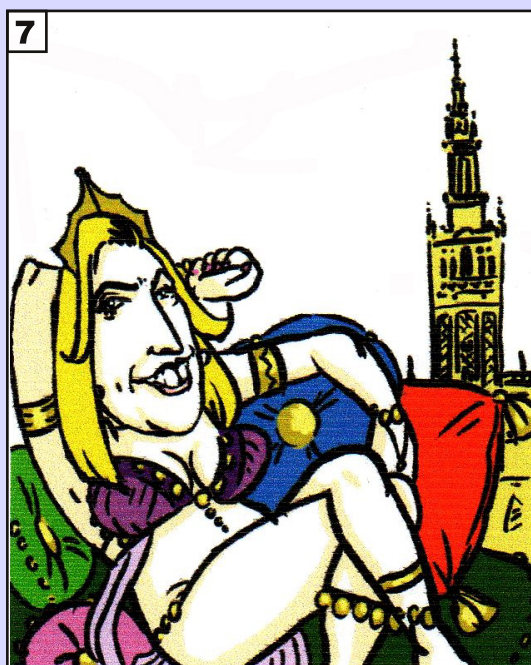
Joan Carles I demanant perdó... i cau de l'arbre genealògic borbònic.

El caliu de l'ONU manté ferm el presidenciable Jordi Sànchez.

Llibre de confusió política. L'autor és l'Iceta, del reial PSOE de Madrid.

Sultana Díaz treu de l'atur a 700 andalusos i crea un cor d'autobombo.

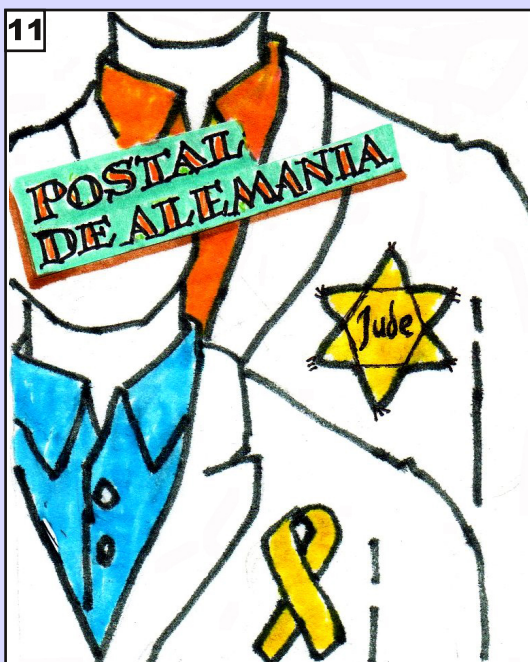
Decididament NO... o SÍ. Segons el Consell de Ministres som uns maricons!

Monzó està molt empenyat. Ell volia un premi espanyol per cagar-s'hi.

Els empresaris alemanys agraeixen el discurs del president Torrent.

Els jutges alemanys tenen mania al color groc? Ho sabrem aviat!

Empresaris alemanys preparant-se per abandonar Catalunya.

4. Que un rei sigui capaç de demanar perdó, encara que sigui a Déu, demostra fins a quin punt ha degenerat la monarquia.

5. Les revoltes catalanes, a manca d'armes, tenen una vessant molt espiritual. Moralment guanyem totes les batalles, a canvi però sempre rebrem hòsties.

6. L'empanada mental dels socialistes afecta també els seus votants. Molts han canviat la senyera per la bandera espanyola i l'11 de setembre pel Dia de la Hispanitat.

7. La sultana Díaz va voler assaltar les muralles del PSOE madrileny i va perdre. Ara es refà sota l'ombra protectora de la Giralda. El problema és que les *tapas* i els *finitos* l'estant conduint a una obesitat mòrbida.

8. Els redactors de Karlitus vam perdre dos dies de sou i feina intentant esbrinar si som o no masclistes. Evidentment només les dones ho tenien clar... però no ens en refiem.

9. Els premis literaris catalans són com una fira. Fas cua i et toca! Ho sigui que el mèrit és tenir paciència. El Quim Monzó, com els seus tics indiquen, no té gens de paciència però l'han fet pujar als caballitus. Està irritadíssim!

10. La Santa Innocència catalana és cèlebre. El president del Parlament català Roger Torrent es va ficar a la gola del llop dues vegades seguides. Ha sofert martiri públic i escarni privat per part dels advocats catalans i dels empresaris alemanys. Vol demanar l'excedència.

11. La sensibilitat germànica a flor de pell. Els afecta el llaç groc reivindicant la llibertat dels presos polítics catalans. Potser els recorda els jueus assassinats i els trenca el son.

12. Alguns empresaris alemanys amenacen en marxar de Catalunya. Ignoren que les empreses alemanyes no abandonen mai cap país. Senzillament se'ls fot fora!

PD: Tot continua igual.